

21-00 000000000000: 0000000000000000 0000000000 ?

சிவநசேர் ஆங்கில நூல்களை வாசித்தறிவதில் எவ்வளவு ஆர்வம் காட்டி வந்தாரோ, அவ்வளவு ஆர்வம் தமிழ் நூல்களையும் வட மொழி நூல்களையும் கற்பதிலும் காட்டி வந்தார். சிறு வயதில் அவரது தந்தையார், அன்று வாழ்ந்த பெரிய இடத்து மனிதரின் வழக்கப்படி தமது வாழ்க்கையை மூற்றிலும் ஆங்கிலமயமாகி இருந்தார். அதன் பயனாக வீட்டில் ஆங்கிலத்திலேயே எல்லாரும் பேசினார்கள். பிள்ளைகளின் படிப்பிலும் ஆங்கிலத்துக்கே இடம் தரப்பட்டது. தமிழ்க் கலாசாரத்தின் சின்னங்களான தலைப்பாகை போன்றவற்றுக்கு 'அமராவதி'யில் என்றும் முக்கிய இடமிருந்த போதிலும் தமிழ் மொழிக் கு இரண்டாவது இடமே தரப்பட்டது. தலைப்பாகை அந்தஸ்தைத் தராததாகவும், தமிழ் மொழி அந்தஸ்தைக் குறைப்பதாகவும் கருதப்பட்டதே இதற்குக் காரணம். தலையில் தலைப்பாகையும் வாயில் ஆங்கிலமும் 'ஓண்ணாந்தர' அந்தஸ்து என்று எண்ணப்பட்டது. இந்நிலையை மாற்ற அவர்கள் குடும்பத்தில் முதல் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டவர் சிவநசேரே.

சிவநசேர் என்றும் அறிவில் அளவில்லாத தூக்கக் கொண்டவர். பிளட்டோ அரிஸ்டாட்டில் போன்ற கிரேக்க ஞானிகளின் கருத்துகள் தொடக்கம் திருக்குறள், பகவத்கீதை வரகைக்கும் அறிவுலகின் சிறந்த சிருஷ்டிகளிலெல்லாம் புகுந்து வளி வந்தவர் அவர். ஆரம்பத்தில் கீழைநாட்டு நூல்களைக் கட்டி, ஏன் திருமலரின் திருமந்திரத்தகைக் கட்ட ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பில் தான் கற்றார். ஆனால் நாளடைவில் இவ்விதப்பிப்பு அவரது திருப்தியளிக்காது போகவே, ஒரு சமயம் தன்னாட்டில் சிதம்பரத்துக்குப் போயிருந்த போது, அங்கே தாம் சந்தித்த ஒரு சிறந்த சிறந்தமிழ் வட மொழிப் பண்டிதரதைத் தமக்கு இந்த மொழிகளைப் புகட்டுவதற்காகத் தம்முடன் கட்டவே அழைத்து வந்துவிட்டார் அவர். இவ்வாறு இலங்கை வந்து சேர்ந்தவரே சின்னையே பாரதி அவர்கள்.

சின்னையை பாரதியிடம் அவர் வட மொழியையும், தமிழையும் ஒழுங்காக்கக் கற்றதோடு தமது குடும்ப முகாமையில் நடப்பெற்ற ஒரு பாடசாலையில் அவரைத் தமிழ்ப் பண்பிதராகவும் நியமித்து விட்டார். சின்னையை பாரதியார் இலங்கை வரும் போது அவருக்கு வயது இருபத்தேழு. சிவநேசரூக்கோ முப்பது வயதிற்கும். இப்பொழுதே இருவரும் ஐம்பத்தாறு தைத் தாண்டி விட்டார்கள். சின்னையை பாரதியார் பிள்ளை குட்டிகளுடன் ஒரு பெரிய குடும்பஸ்தராகியும் விட்டார். பாடசாலையில் கிடக்கும் சம்பளம் போக, பாரதிக் கு சிவநேசரூம் தாராளமாகப் பண உதவி செய்து வந்தார். அத்துடன் அவர் வசிப்பதற்குப் பெரிய வீடும் வளவும் கட்டக் கொடுத்துத் திருந்தார்.

சின்னையை பாரதியார் ஒவ்வொரு நாளும் இரவு ஏழு மணி முதல் ஒன்பது மணி வரை சிவநேசரூக்கை காண வரவந்து வழக்கம். அப்பொழுது இருவரும் நூல்களைப் பற்றியும் அறிவுப் பிரச்சினைகளைப் பற்றியும் பசிக் கொள்வார்கள். அப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் இல்லாத நேரங்களில் இருவரும் சிவநேசரின் பெரிய நூல் நிலையை அறையில் வெவ்வேறே இடங்களில் இருந்து நூல்களை வாசிப்பார்கள். குறிப்பெழுதுவார்கள். கட்டுரைகள் கட்ட எழுதுவார்கள். சின்னையை பாரதியார் சம்பகாலமாகத் திருக்கிறார், பகவத்கீதை பற்றி ஒரு ஒப்பியல் ஆராய்ச்சிநூலை எழுதிக் கொண்டிருந்தார். சிவநேசரின் எண்ணத்தில், கருத்துகளைப் பொறுத்தவரையில் பாரதியார் ஒரு கர்நாடகப் பேர்வழி. இதன் காரணமாக சில சமயம் அவரது கருத்துகளை வாசித்துவிட்டு, சிவநேசர் சிரித்துவிடுவார். நமது கருத்துகளை எடுத்துரைத்துத் திருத்தங்கள் செய்ய ஆலோசனைகளைக் கிறுவார்.

ஸ்ரீ தரின் கண்கள் கருடான பிறகு அவர்களின் இவ்விரவுச் சந்திப்பு சில காலம் நின்று போயிருந்தது. சிவநேசரின் மனம் ஒரு நிலையில் இல்லாததே இதற்குக் காரணம். ஆனால் காலம் செல்லச் செல்ல நிலமை மாறியது. சிறிது சிறிதாக மீண்டும் புத்தக உலகில் மழ்கலானார் சிவநேசர். பாரதிக் கு அவருக்குமிடையில் பழமை போல உரையாடல்களும் ஆரம்பித்தன.

சிவநேசரூம் பாரதியும் ஒரே இவ்வாறு "அமராவதி"யின் சலவகைக் கல்தளமிட்ட விறாந்தையில் உட்கார்ந்து திரும்பிவர திரும்பித் திரும்பித் திரும்பி சில செய்யுட்களைப் பற்றிப் பசிக் கொண்டிருந்தபோது, மாடியில் ஸ்ரீ தரின் அறையிலிருந்து மோகனாவின் தத்தை மொழி கேட்டது. இரண்டு மீன்று தினங்களின் முன்னர் காலவை வளையில்

"பாரதி, கிளி சய்யும் ஓசையானாலும் இது கிளியின் கரலல்ல. ஒரு காதலனின் கரல்தான் அது. என மகன் ஸ்ரீ தரின் கரல" என்றார் சிவநசேர் .

"ஸ்ரீ தரின் கரலா? ஓ! இப்பொழுது ஞாபகம் வருகிறது. அம்மா ஒரு சமயம் சொன்னார் . ஸ்ரீ தர் கொழும்பில் ஒரு பெண்ணைக் காதலித்ததாகவும் நீங்கள் அதைத் தடுத்துவிட்டதாகவும் அந்தப் பெண்தான் பத்மாவா?"

"ஆம் . அவளை நினைத்து ஸ்ரீ தர் தனிமையில் எழுப்பும் கரலகை கிளி அப்படியே பயின்று ஓப்புவிக் கிறது. அதனால் தான் அதனைக் கிளியோசை எனினாது காதலனின் கரல என்று நான் குறிப்பிட்டேன் . பாரதி, இந்தக் கரலை நான் இரண்டாம் மீனறு தினங்களாகக் குமுன்னர் ஒரு தடவை கட்டேன் . இப்பொழுது இரண்டாம் முறையாகக் கட்டேகிறேன் . இக்கிளியோசை ஸ்ரீ தரின் நஞ்சைத் திறந்து காட்டுவது போல் வறூ எதுவும் காட்டவில்லை. மகனா தன் ஆசை எஜமானனுக் காகப் பரிந்து பசுவதற்கு இந்த உபாயத்தை அனுஷ்டிக்கிறது. ஆம் , நான் தீர்மானித்து விட்டேன் . ஸ்ரீ தர் இஷ்டம் போல் பத்மாவை மணக்க நான் அனுமதிக்கப் போகிறேன் . ஸ்ரீ தரின் உள்ளம் இப்படி ஏங்கிக் கொண்டிருப்பதை என்னால் தாங்கிக் கொண்டிருக்க முடியாது."

"ஐயாவின் முடிவை நான் வரவறேகிறேன் . மனம் போல் மாங்கல்யம் அமைய வேண்டாமென்பார்கள் . காதலுக்கு எதிரான நாம் ஒரு போதும் தடவைதிகக் கட்டாது. ஆனால் இவை உங்களாகக் குடுத்துரைக்க நான் அஞ்சினேன் . உங்களபேப்போன்ற எல்லாம் திரிந்தவருக்குப் புது ஆலோசனைகள் அவசியமில்லை. நீங்களே சரியான முடிவுக்கு வந்துவிட்டீர்கள்"

சிவநசேர் சின்னைய பாரதியிடம் பத்மா விஷயமாகக் கொழும்பு போவதற்கு ஒரு நல்ல நாள் பாரக் கும்படி உத்தரவிட்டார் . அடுத்த நாட்கால நல்ல நேரம் பார்த்துக் கொண்டு வருவதாகக் கறி விடபெற்றுச் சின்றார் பாரதி.

இதன் பின் விஷயங்கள் மிக விரைவாக முன்னறேின . பாக்கியத்திடம் தமது புதிய முடிவைப் பற்றிக் கறிய சிவநசேர் "ஸ்ரீ தர் எங்கள் குடும்பத்தின் ஓரே கருத்து . அவன் எப்படியும் திரும்ணம் சய்யதயோக வேண்டாம் . ஸ்ரீ தரின் கண் பார்வை கட்டதும் கந்தப் பசுக்கேரர் அவனைக் கை விட்டுவிட்டார் . ஆகவே எங்களாகும் வறூ வழியில்லை. அத்துடன் அவனுக்கும் இஷ்டமான இடமிது . பசேப் பாரப்போம் ." என்றார் .

பாக்கியத்துக்கு ஓரே ஆனந்தம். இது விஷயம் நிறைவேறினால் ஸ்ரீ தரின சிரித்த முகத்தைப் பார்க்க முடியுமே என்பது அவளது எண்ணம். "அப்படியானால் இன்னும் இரண்டு மீன்று நாட்களிலேயே கொழும்பு போய்க் காரியங்களை முடிப்போம்" என்றாள் அவள்.

ஆனால் சிவநசேர் திடீர் என்று "பத்மா என்ற அந்தப் பெண் ஸ்ரீ தர்கண் பார்வையை இழந்தவள் என்றறிந்த பிறகும் அவனை மணமுடிக் கச்சம் மதிப்பாளா? எங்கள் முயற்சி வீண் முயற்சி ஆகாமலோ திரியவில்லையே" என்றார்.

பாக்கியம் "ஸ்ரீ தர்கண் பார்வையைப் பிடிபத்மா அற்புதமான பெண். அவனை உண்மையாக நேசிப்பவள். அப்படிப்பட்ட பெண் தன் காதலன் கண் பார்வையை இழந்ததற்காக அவனை வறறுத்தொதுக்க மாட்டாள். உண்மையில் இப்படிப்பட்ட துர் அதிர்ஷ்டம் அவனுக்கு நேர்ந்ததே என்று அனுதாபமும் சேர்ந்து முன்னிலும் பார்க்க அதிக அன்பு காடாவாள்" என்றாள்.

முதலில் பாக்கியத்தால் சிவநசேரின் மன மாற்றத்தின் நம்புவே முடியவில்லை. மலையை அசைத்தாலும் அசைக்கலாம், தன் கண்வனின் மனத்தை ஒரு போதும் அசைக்க முடியாது என்பதே அவள் சிவநசேருடன் நடத்தி வந்த நீண்ட கால இல்லற வாழ்க்கையின் அனுபவம். ஆனால் அசையாத மலை கட்டிப் புகழ் தால் நிலம் கொந்தளிக்கும் போது தன் இடம் பெயரத் தானே செய்கிறது? சிவநசேர் மனமும் மனோகனாவின் ஓலம் ஏற்படுத்திய பூயலிலே அசையைத் தொடங்கிவிட்டது. அதை அவரே பாக்கியத்துக்கு விளக்கியும் விட்டார்.

"பாக்கியம், நீ மனோகனா "பத்மா" என்று கச்சிட்டுத் தகைக் கட்டி ருக்கிறாயா? ஸ்ரீ தர்கண் கிளிக்க அந்த வார்த்தையைப் பச்சைப் பழக்கி வதை திருக்கிறான். அதைக் கட்டை, என்னால் சகிக்க முடியவில்லை. இதற்கு ஒரு முடிவு வேண்டும். அந்தக் கிளிப் பச்சைத் தான் என் மனத்தின் மாற்றி விட்டது" என்றார் அவர்.

பாக்கியம் இந்தச் சூழ்ச்சியை ஸ்ரீ தரிடம் சொல்ல அவன் படுக்கை அறக்கை ஓடோடிச் சென்றாள். ஆனால் அங்கே அவள் கண்ட காட்சி அவளைத் திகைக்க வைத்தது. ஸ்ரீ தர்கண் கட்டிலிலே தலையைணக்கை மலே தலையைணயாக அடக்கி வதைத்து, அதில் சாயந்து கொண்டிருந்தாள். சோகத்தின் உருவாய்க் காணப்பட்ட அவன் படுக்கைப் போவதற்காகக் கறும்புக் கண்ணாடியைக் கழற்றி விட்டிருந்ததால் கண்ணீர் தாரை தாரையாகப் பெருகிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு துடித்துத் தள்ளி அவள்.

பாக்கியம், "ஸ்ரீ தர், பத்மாவுக்கு உன் கண் பார்வை போனது திரியுமோ என்னவோ? அது திரிந்தாள் என்ன சொல்வாளோ?" என்றாள்.

அதற்கு ஸ்ரீ தர், "என்னம்மா நீ அப்படிச் சொல்கிறாய்? உனக்குப் பத்மாவைப் பற்றித் திரியாததால் இப்படிப் பசுகிறாய். அவள் என்னை உண்மையாக நேசிப்பவள். ஒரு போதும் அவள் என்னை நிராகரிக்க மாட்டாள். தன் கணவன் நோயாளி என்பதற்காக நளாயினி அவனை நிராகரித்தாளா?? பத்மாவும் அப்படிப்பட்டவள் தான்" என்றான்.

அவன் நம்பிக்கை வீண்போவது நபுற்றுக்கு நபுறு நிறவைநேறித் தன் குலம் தழகைக் வணைட்டுமென்று மாவிட்டபுரம் மூரூகனை வணைடிக் கொண்டாள் பாக்கியம்.

ஸ்ரீ தர், "அம்மா, எனக்குக் கண் திரியாவிட்டாலும், இருளிலே கட்ட, உன் உருவம் அப்படியே திரிகிறது. அப்பாவின் உருவம், பத்மாவின் உருவம் யாவும் திரிகின்றன. பிறவிக் காரணங்க்கு இவ்வை கட்டத் திரியாதல்வா? நான் இப்படிப்பட்ட காட்சிகளை மனதிலே இடையிடையே கற்பனை செய்து கொள்ளுகிறேன். அது எனக்கு நல்ல பொழுது போக்காயிருக்கிறது." என்றான்.

பாக்கியம் ஸ்ரீ தரின் காலம் மாறி வருகிறதென்றும், பத்மாவுடன் அவள் பார்வையும் சீக்கிரம் திரும்பிவிடும் என்றும் ஆறுதல் கூறினான். "ஆம் அம்மா, காலம் மாறி வருகிறதென்று தான் எனக்கும் திரிகிறது. இல்லாவிட்டால் அப்பாவின் மனம் மாறியிருக்குமா?" என்றான்.

அதன் பின் பாக்கியத்ததைத் தன்னுடனே இருந்து பசிக் கொண்டிருக்க வணைட்டுமென்று வற்புறுத்தினான் ஸ்ரீ தர். "முடியாது. அப்பாவிடம் போய்க் கொழும்புப் பிரயாணத்தைப் பற்றிப் பசேவணைட்டும். நீ படுத்துத் தடுங்கடா. பண்டாட்டியைப் பற்றி நினதைத் துக் கொண்டு தடுங்கு." என்றாள் பாக்கியம், அவனை உற்சாகப்படுத்துவதற்காக.

ஸ்ரீ தர் "போம்மா, நீ என்னைப் பரிசாசம் செய்கிறாய். நான் உன்னுடன் கோபம்" என்றான்.

அதன் பின் பாக் கியம் அறையை விட்டுப் போய்விட, ஸ்ரீ தர் கட்டிலில் எழுந்து உட்கார்ந்து கொண்டு ஆடினான், பாடினான், குதுபிலித்தான். சிறிது நேரம் வானொலியில் இசை கேட்டான். அதன் பின் பத்மாவும் தானுமாகக் கொழும்பிலே மிருக வனத்திலும், கல்கிசைக் கடற்கரையிலும், கால்பேசிலும், ஐஸ்கிரீம் பார்லரிலும் சேர்ந்து கழித்த நேரத்தை எல்லாம் நின்வைப்புத்திக் கொண்டான். "தனக்கு நல்ல காலம் வந்துவிட்டது. அதனால் தான் பத்மா கிடக்கிறாள்" என்றெண்ணிய அவள் "தானாகவே மங்கிய கண்மீண்டும் தானாகவே ஒளிபெற்று விடலாம்." என்று கட்ட எண்ணினான். அந்த எண்ணத்தில் தன் விழிகளை உருட்டி உருட்டிப் பார்த்தான் அவன். கண் இமைகளை மூடிக் கொண்டு "ஒளியே வா, ஒளியே வா" என்று சொல்லியவண்ணம் தன் கண்களைத் தன் விரல்களால் தடவி விட்டான் அவன். உலகில் எத்தனையோ அதிசயங்கள் நடப்பதாகக் கூறிக் கொள்ளுகிறார்கள். மாரியம்மா, எண்கண்களின்னும் கதவசைச் சற்றே திறந்துவிட மாட்டாயா? பத்மாவைப் பார்க்க எனக்கு எண்கண்களைத் தர மாட்டாயா?" என்றெல்லாம் தனக்குள்ளே ஏதேதோ பேசிக் கொண்டான் அவன்.

"ஆண்டவனே, நான் காலையில் நித்திரை விட்டழைந்து எண்கண்களை விரிக்கும் போது அங்கே இருள் திரை தோன்றக் கூடாது. சூரியனின் ஒளியும் வீட்டின் சுவர்களும் மனோகனாவின் வர்ணச் சிறகுகளின் அழகும் எண்கண்களுக்குத் தெரிய வண்ணும். எனக்கு அருள் புரிவாய் கடவுளே" என்று சொல்லிக் கொண்டே படுக்கையில் படுத்துத் தான் அவன்.

இவ்வை நடந்து மூன்று தினங்கள் கழித்து கொழும்பு ஹோட்டன் பிளேஸ் 'கிஷ்கிந்தா'விலிருந்து சிவநசேரம் பாக் கியமும் கொட்டாஞ்சனையைக் கொலீ ஜர்ரோட் 48/12ம் இலக்க வீட்டை நோக்கித் தமது பிளிமத் காரில் புறப்பட்டார்கள். சின்னையபாரதி குறித்துக் கொட்டுத்திருந்த நல்ல நேரத்தில் கார் கொட்டாஞ்சனையை நோக்கிப் புறப்பட்டது. கார் டீல் சிவநசேரமும் பாக் கியத்தையும் பிரவைரமும் தவிர, கிளாக் கர் நன்னித்தம் பியும் இருந்தார். அவர் பிரவைரமும் பக்கத்திலிருக்க, சிவநசேரம் பாக் கியமும் பின்னாசனத்திலிருந்தார்கள். சிவநசேர் வளையலை தலவைப்பாகயைணிந்து மிகக் கம்பீரமாக விளங்கினார். பாக் கியம் வரை நகையும், தங்க நகையும் பட்டும் பீதாம் பரமமாகக் காட்சியளித்தான்.

கொலீ ஜர்ரோட்டுக்குத் திரும்பும் இடத்துக்குச் சமீபமாக மாரியம்மன் கோவில் வந்ததும், பாக் கியம் காரை நிறுத்தும் படி செய்து ஸ்ரீ தர் கட்டுக் கொண்ட பிரகாரம் தன்காய் உடையைத் தான். "அம்மனே, மாரியம்மா, ஸ்ரீ தரின எண்ணமெல்லாம் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற வேண்டும்" என்று அவள் மாரியம்மனை வணங்கிக் கொண்டாள். அத்துடன் உண்டியலில் பத்து ரூபா நோட்டொன்றை இட்டாள்.

சிவநசேர் தம் வருகை பற்றி பத்மாவைக் கோ பரமானந்தருக்கோ முன்னறிவிப்பு கொடுக்கவில்லை. திடீர் ரென்ப் போயிறங்கி எல்லாவற்றையும் விரைவில் பேசி

கடேட்டார். "ஆம்" என்று கஹிக் கொண்டே தம் இருக்கையை விட்டெழுந்து பரமானந்தர் கிளாக் கர் நன்னித்தம்பி "அமராவதி வளவாஸ்ரீ தர்தம்பியின் அப்பா சிவநசேப் பிரபு உங்களபைப் பார்ப்பதற்காக வந்திருக்கிறார்" என்றார்.

"ஓ வாராங்கள்" என்று அவரை வரவற்றே பரமானந்தர் சிவநசேரூம் பக்கியமும் அமர்வதற்கு நாற்காலிகளைக் காட்டினார். அதன்பின் உபசாரப் பசேசுகள் பரிமாறி முடித்ததும் சிவநசேர் விஷயத்துக்கு நரே வந்துவிட்டார்.

"என் மகன் ஸ்ரீ தரூக்கு உங்கள் மகள் பத்மாவதைத் திருமணம் சயெ்து தரூம்படி கடேப்தற்காகவே வந்திருக்கிறோம்." என்றார் சிவநசேர்.

பரமானந்தரூக்கு என்ன சலால்வதென்றே புரியவில்லை. "அந்த எண்ணம் எனக்கும் இருக்கத்தான் இருந்தது. ஆனால் ஸ்ரீ தர் மஹின்று நான்கு மாதமாக இங்கு வரவாமில்லை. கடிதம் எழுதவாமில்லை. அதனால் நிலமையில் குழப்பங்கள் ஏற்பட்டுவிட்டது?" என்றார் அவர்.

சிவநசேர் "என்ன குழப்பம்?" என்றார்.

"ஸ்ரீ தரலை எதிர்பார்க்க முடியாது என்று பானதும், பத்மாவூக்கு வறூ திருமணத்துக்கு இங்கு ஓழுக்கு சயெ்து விட்டோம்," என்றார் பரமானந்தர்.

"ஆனால் திருமணம் இன்னும் நடக்கவில்லையே?"

"இல்லலை."

"அப்படியானால் அந்தத் திருமணத்தை நிறுத்திவிட்டு ஸ்ரீ தர் - பத்மா திருமணத்தை நடத்த முடியாது?"

"அது மிகவும் சிரமமான காரியமல்லவா? வாக்குறுதிகளை எப்படி மீறுவது?"

சிவநசேருக்கு இவ்வார்த்தைகள் ஏமாற்றத்தலை அளித்தனவென்றாலும் சமாளித்துக் கொண்டு, "என் ஓரே மகன் ஸ்ரீ தர். அவன் பத்மாவதைத் தவிர வேறு யாரையும் கல்யாணம் செய்வதில்லை என்று பிடிவாதமாயிருக்கிறான். ஆகவே கட்டாயம் நீங்கள் என் கோரிக்கையை ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்" என்றார்.

"எனக்குச் சம்மதம்தான். ஆனால் பத்மா என்ன சொல்லுகிறாளோ?" என்றார் பரமானந்தர்.

"கப்பிட்டுக் களேங்கள். கட்டாயம் அவள் ஒப்புக்கொள்வாள். ஸ்ரீ தரை அவள் ஒருபோதும் நிராகரிக்க மாட்டாள் என்றாள் பாக்கியம்.

"சரி கப்பிட்டுக் கேட்போம். அன்னம்மா, பத்மாவைக் கொஞ்சம் வரச் சொல்." என்றார் பரமானந்தர். அன்னம்மா பத்மாவை அழகைக் உள்ளே சேன்றாள்.

அன்னம்மா "என்ன விஷயம்?" என்றாள் பத்மா.

அன்னம்மா விஷயத்தை விளக்கினாள்.

"நான் என்ன செய்ய? எனக்கொன்றும் விளங்கவில்லை"

"விளங்குவதற்கு என்ன இருக்கிறது? கருடனைக் கட்டப் போகிறாயா? உன்னைப் போல் சகல வகையிலும் சிறந்த ஒரு பண்ணையாராவது ஒரு கருடனுக்குக் கொடுப்பார்களா? பணமிருக்கிறது என்ற திமிரிலே பணைக் கேட்டு வந்திருக்கிறார்கள்."

"அப்போது நான் என்ன சொல்ல?"

"அவ்விதம் நடவாமல் கடவுள் என்னகை காப்பாற்றிவிட்டார். அப்பிக் காப்பாற்றப்பட்ட பின்னரம் நாமாகவே போய்க் கஷ்டத்தில் மாட்டுவதா?" என்றாள் பத்மா.

இதற்கிடையில் அங்கு நின்று கொண்டிருந்த அன்னம்மாவும் பசினாள். "தங்கச்சி சொல்வது சரிதானே? கண்தரையாத மாப்பிள்ளையோடு காலம் கழிப்பது இலசான காரியமா? இக் கல்யாணம் சரி வராது. இந்தப் பசேச்சை இவ்வளவோடு விட்டுவிடுவதே நல்லது" என்றாள்.

சிவநசேருக்கு அதன்மலேவும் அங்கிருக்கப் பிபிக் கவிலலை. "சரி வருகிறோம்." என்று கிளம்பிவிட்டார் அவர். பாக்கியமும் எழுந்தாள். கிளாக்கர் நன்னித்தம்பியும் எழுந்து விட்டார்.

கார் 'கிஷ்கிந்தா'வரை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தது. சிவநசேர் மூகத்தில் என்றுமில்லாத கவலை மட்டுமல்ல. கோபமும் பொங்கிக் கொண்டிருந்தது. பாக்கியமோ கலங்கிப் போயிருந்த தன் கண்களைத் தன் சலையால் துடைத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

பொங்கி வரும் அழுகைக்கிடையே "நான் என்ன செய்வனே? ஸீ தருக்கு என்ன சொல்லப் போகிறனே?" என்றாள் அவள்.

கிளாக்கர் நன்னித்தம்பியோ, "தம்பிக் கு இந்தச் செய்தியைச் சொல்லக் கூடாது. இதை அவரால் தாங்க முடியாது" என்றார்.

அன்று 'கிஷ்கிந்தா'வைச் சபிழ்ந்த இருள் மிகவும் பயங்கரமாயிருந்தது. "அடூத்து என்ன செய்வது?" என்ற பிரச்சினைக்கு முடிவு காண முடியாது சிவநசேரும் பாக்கியமும் தவியாய் த் தவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்

[தொடரும்]

ஐந்தாம் பகுதி .ஐ.ஐந்தாம் பகுதி

[ஈழத்து முன்னோடிப் படபைப் பாளிகளிலொருவரான அறிஞரும் அமரரூமான அ.ந.கந்தசாமியின் தினகரனில் வளிவந்த தொடர் நாவல் 'மனக்கண்'. பின்னர் இலங்கை வானொலியில் சில்லையார் சிலைவராசனால வானொலி நாடகமாகவும் தயாரிக்கப் பட்டும் ஒலிபரப்பப்பட்டது. 'பதிவுகளில்' ஏற்கனவே தொடராக வளிவந்த நாவலிது. ஒரு பதிவுக்காக தற்போது ஒருங்குறி எழுத்தில் மீள் பிரசுரமாக வளிவருகின்றது. அ.ந.க. எழுதி வளிவந்த ஓரயோரொரு நாவலிது. இன்னும் ஒரு நாவலான 'களனி வளம்', எழுத்தாளர் ச.கணசேலிங்கனிடமிருந்தது, 1983 இலங்கை இனக்கலவரத்தில் எரியுண்டு போனதாக அறிகின்றோம். 'தோட்டத் தொழிலாளர்களின் மையமாக வதைத்து எழுதப்பட்ட நாவலிதுவன்றும் அறிகின்றோம். - பதிவுகள்]